

SĂRBĂTOAREA SOBORULUI APOSTOLILOR LA PATRIARHIE

Marți, 30 iunie /13 iulie 2021, Patriarhia a sărbătorit Soborul Sfinților Apostoli.

Prin cuvântul „Sobor”, Biserica nu se referă la Adunarea Apostolilor, ci la cea a credincioșilor săi, pentru a-i cinsti pe cei doisprezece Apostoli și Ucenici ai Domnului, pentru misiunea pe care au oferit-o lui Hristos și Bisericii, și anume a propovăduirii despre Hristos și a răspândirii Evangheliei, prin care „lumea au vânat”.

Biserica Ierusalimului s-a adunat pentru această sărbătoare la Biserica celor doisprezece Apostoli din centrul orașului Tiberiadei, pe malul nord-vestic al lacului Ghenizaret, locul apariției Domnului după Învierea Sa, potrivit Evangheliei a 10-a de la Utrenie (Ioan 3, 21).

Acolo, în zi de sărbătoare, Sfânta Liturghie a fost oficiată de Preafericitul Părinte și Patriarh al Ierusalimului, Teofil, împreună-liturghisitori fiind ÎPS Mitropolit Chiriac al Nazaretului, Arhiepiscopul Aristarh al Constantinei, ieromonahi aghiotafiți, protos fiind Părintele Kamarasis, Arhimandritul Nectarie, Arhimandriții Hrisostom, Artemie, preoți vorbitori de limba arabă din regiunea Nazaret, Arhidiaconul Marcu și Ierodiaconul Evloghie. Răspunsurile la strană au fost date de corul bizantin din Acra, sub conducerea Arhimandritului Filoteu, cu participarea credincioșilor creștini vorbitori de limbile rusă și arabă.

Înainte de Sfânta Împărtășanie, Preafericirea Sa a ținut următoarea predică:

„În tot pământul a ieșit vestirea lor, și la marginile lumii cuvintele lor” (Psalmul 18, 4), proclamă psalmistul.

Iubiți frați întru Hristos,

Cucernici creștini,

Harul sfintei adunări a Sfinților slăviților și prealăudaților Doisprezece Apostoli ne-a adunat astăzi în acest loc sfânt de la malul mării Tiberiadei, unde a stat Iisus (Ioan 21, 4) și unde se află Mănăstirea Apostolilor, pentru a celebra pomenirea lor.

În „Apocalipsa” sa, Ioan îi numește pe cei doisprezece Apostoli temeliile Sfintei cetăți a Ierusalimului, care este Biserica: „Și am văzut cer nou și pământ nou... Și am văzut cetatea sfântă, noul Ierusalim, pogorându-se din cer de la Dumnezeu, gătită ca o mireasă, împodobită pentru mirele ei... Iar zidul cetății avea douăsprezece pietre de temelie și în ele douăsprezece nume, ale celor douăsprezece apostoli ai Mielului.” (Apoc. 21, 1-2, 14).

Vorbind despre taina căsătoriei dintre un bărbat și o femeie, Sfântul Pavel spune: „Taina aceasta mare este; iar eu zic în Hristos și în Biserică.” (Ef. 5:32). Este demn de remarcat faptul că Pavel compară unirea căsătoriei cu unirea tainică și indestructibilă a lui Hristos cu Biserica mireasă. Prin urmare, el ne învață că Biserica este trupul lui Hristos (Ef. 1:23) și că El este capul trupului Bisericii (Col. 1:18). De asemenea, Pavel spune în învățătura sa că Dumnezeu Tatăl a unit neamurile și iudeii într-o singură Biserică prin Fiul Său Cel Unul născut, Iisus Hristos: „Deci, dar, nu mai sunteți străini și locuitori vremelnici, ci sunteți împreună cetățeni cu sfinții și casnici ai lui Dumnezeu, zidiți fiind pe temelia apostolilor și a proorocilor, piatra cea din capul unghiului fiind însuși Iisus Hristos.” (Ef. 2:20).

Din mărturiile biblice menționate mai sus, vedem relația de nezdrunțat a lui Hristos cu Biserica și relația fundamentală dintre Apostoli și Biserica lui Hristos, trupul Său. Apostolii și-au primit chemarea de la Iisus, nu de la popor: „Oare, nu

v-am ales Eu pe voi, cei doisprezece?”. (Ioan 6:70). „Iată Eu vă trimit pe voi ca pe niște oi în mijlocul lupilor” (Matei 10:16). Puterea dată Apostolilor a izvorât de la Iisus Hristos Însuși, Care a spus: „nu vă îngrijiți cum sau ce veți vorbi, căci se va da vouă în ceasul acela ce să vorbiți; fiindcă nu voi sunteți care vorbiți, ci Duhul Tatălui vostru este care grăiește întru voi.” (Matei 10:19-20).

Marea și minunata zi a Cincizecimii, în care Apostolii au primit energia necreată a Duhului Sfânt sub formă de limbi de foc: „și s-au umplut toți de Duhul Sfânt și au început să vorbească în alte limbi, precum le dădea lor Duhul a grăi” (Fapte 2, 4), i-a făcut vase ale darului Duhului Sfânt și propovăduitori ai Cuvântului Evangheliei și începători ai Bisericilor care s-au întemeiat în toată lumea, alături de Episcopii hirotoniți și stabiliți de Apostoli.

„Am ajuns ca gunoiul lumii” (1 Cor. 4, 13), așa cum spune binecuvântatul Pavel despre Apostoli, dovediți că “avem comoara aceasta în vase de lut” (2 Cor. 4, 7), că erau „slujitori ai lui Hristos și [...] iconomi ai tainelor lui Dumnezeu” (1 Cor. 4:1), și că “mi-a fost dat harul acesta, ca să binevestesc neamurilor bogăția lui Hristos, de nepătruns, și să descopăr tuturor care este iconomia tainei celei din veci ascunse în Dumnezeu, Ziditorul a toate, prin Iisus Hristos,” (Ef. 3:8-9), și, mai mult, că ei sunt „apostoli ai Bisericilor, slavă a lui Hristos” (2 Cor. 8:23).

Într-adevăr, apostolii sunt „slava lui Hristos” și, prin urmare, a Bisericii Sale, pentru că, la chemarea lor, au primit „putere asupra duhurilor celor necurate” (Matei 10:1) și „peste toată puterea vrăjmașului” (Luca 10:19). Iar înainte de a se despărți de ucenicii Săi, Domnul le-a spus „Acestea vi le-am spus, fiind cu voi. Dar Mângâietorul, Duhul Sfânt, pe Care-L va trimite Tatăl, în numele Meu, Acela vă va învăța toate și vă va aduce aminte despre toate cele ce v-am spus Eu” (Ioan 14:25-26).

Interpretând aceste cuvinte, Chiril al Alexandriei spune: “descoperirea perfectă și precisă a tainei ne este dată de către Mângâietorul, adică de Duhul Sfânt, care a fost trimis de Tatăl în numele Lui, adică al Fiului [și al Domnului nostru Iisus Hristos]”.

Această autoritate pe care Apostolii au primit-o de la Hristos la chemarea lor, precum și descoperirea desăvârșită și precisă a tainei Proniei dumnezeiești, prin Mângâietorul, și anume Duhul Sfânt, Duhul lui Hristos, dovedește în mod clar, pe de o parte, amploarea propovăduirii apostolice, iar pe de altă parte, valoarea extremă a succesiunii apostolice care reunește instituția trupului divino-uman al Bisericii prin Duhul Sfânt.

Iată, așadar, de ce Sfinții Apostoli sunt temelia Bisericii lui Hristos și iată de ce Sfinții Părinți purtători de Dumnezeu au numit Biserica “Apostolică” în Crez.

Noi, dragii mei frați, care cinstim pomenirea Sfinților Apostoli, am dori să ne rugăm Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos și să spunem împreună cu imnograful: „Cela Ce ești lumină mai înainte decât toate veacurile, când ai voit a veni la mine omul, pentru iubirea de oameni cea negrăită și a te face trup pentru bunătate, atunci ca două lumini ale strălucirii Tale și fulgere strălucitoare pe Apostolii și Ucenicii Tăi, Mântuitorule, i-ai arătat, care și trimiși fiind, toată făptura cu dumnezeiască lumina Ta o au luminat, rugându-Te pe Tine ca să mântuiești și să luminezi sufletele noastre”. Și noi să spunem către Născătoarea de Dumnezeu: „Pe tine armă nesfărâmată împotriva vrăjmașilor te punem înainte, pe tine întărire și nădejde mântuirii noastre, dumnezeiască Mireasă, te-am câștigat”. Amin. La mulți ani!”

După Sfânta Liturghie, bunul îngrijitor al Mănăstirii, Arhimandritul Partenie, a oferit o masă pentru soborul patriarhal.

Din partea Secretariatului-General

